

Bekendtgørelse om oplysning om salgspris og enhedspris for forbrugsvarer¹⁾

I medfør af § 6, § 7 og § 12, stk. 2, i lov om mærkning og skiltning med pris m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 209 af 28. marts 2000, og under hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 samt efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de berørte erhvervsorganisationer og efter bemyndigelse fra erhvervsministeren fastsættes:

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse på varer, der udbydes af erhvervsdrivende til forbrugere. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på antikviteter og kunstgenstande eller varer, der sælges på auktion eller leveres i forbindelse med en tjenesteydelse.

Definitioner

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Salgspris: Den endelige pris for en vare eller en given mængde af en vare, inklusive moms og alle øvrige afgifter, men eksklusive eventuelt pant.
- 2) Enhedspris: Den endelige pris, inklusive moms og alle øvrige afgifter for måleenheden et kilogram, en liter, en meter, en kvadratmeter eller en kubikmeter af varen eller for en anden enkelt mængdeenhed, der er almindeligt og udbredt anvendt i forbindelse med salg af bestemte varer, og som er nævnt i § 5.
- 3) Varer, der sælges i løs vægt: Varer der ikke er færdigpakket, og som afmåles i forbrugerens nærvær.
- 4) Erhvervsdrivende: Fysisk eller juridisk person, der sælger eller tilbyder salg af varer, der hører ind under den pågældendes erhvervsretlige virksomhed.
- 5) Forbruger: Fysisk person, der køber en vare med et formål, som ikke hører ind under den pågældendes erhvervsretlige virksomhed.

Prisoplysninger på salgsstedet

§ 3. Erhvervsdrivende, der udbyder varer til forbrugere, skal i salgslokalet, eller hvor varerne i øvrigt udstilles til salg, oplyse om såvel salgspris som enhedspris for den udbudte vare eller varemængde efter nedenstående bestemmelser. Prisoplysningerne skal gives tydeligt, let læseligt og således, at der ikke kan opstå tvivl om, hvilken vare prisoplysningerne vedrører.

Stk. 2. For varer, der sælges i løs vægt, skal kun enhedsprisen angives. Hvor salgsprisen er identisk med enhedsprisen, skal kun salgsprisen angives.

Anvendelse af bestemt måleenhed for visse varer

§ 4. For køkkenruller og toiletpapir skal enhedsprisen angives pr. kg.

Stk. 2. For andre varer i rulleform, herunder bagepapir, madpapir og indpakningspapir samt for aluminiumsfolie, plastfolie, klisterbånd og tape, skal enhedsprisen angives pr. m.

Stk. 3. For materialer til beklædning af gulve, lofter og vægge, herunder tekstiler, vinyl, linoleum, tapet, fliser, kork- og gipsplader m.v., skal enhedsprisen angives pr. dækket m².

Anvendelse af en anden måleenhed end l, kg, m, m² og m³

§ 5. For følgende varegrupper skal enhedsprisen angives pr. stk.:

- 1) Æg, der sælges færdigpakkede og med angivelse af vægtgruppen.
- 2) Østers.
- 3) Håndkøbsmedicin og kosttilskud, herunder vitaminer, i pille- eller kapselform.
- 4) Servietter, papirlommetørklæder, renseservietter, engangsservice og bestik.
- 5) Plastikposer til opbevaring og affald.
- 6) Bleer, bind, trusseindlæg, tamponer.

Stk. 2. For vaskemidler til tøj skal enhedsprisen angives pr. standardvask, såfremt producenten har påført emballagen de for beregningen nødvendige oplysninger, herunder at forudsætningerne for oplysningerne er, at vandets hårdhedsgrad er 10-20 grader dH, at tøjmengden er 3-4 kg, at tøjet er normalt snavset, og at der ikke anvendes forvask.

Grundlaget for beregning af enhedsprisen

§ 6. Enhedsprisen skal beregnes på grundlag af pakningens nettoindhold.

Stk. 2. For levnedsmidler, der er pakket i is, vand, lage, marinade eller lignende, som normalt ikke spises, skal enhedsprisen beregnes på grundlag af den dræned vægt.

Stk. 3. For levnedsmidler, som kræver tilsætning af vand, skal enhedsprisen beregnes på grundlag af varen, når den er færdig til brug i det anbefalede blandingsforhold.

Undtagelser fra kravet om enhedsprismærkning

§ 7. Følgende ikke-levnedsmidler er undtaget fra kravet om enhedsprismærkning:

- 1) Varer, som ikke kan opdeles efter mål eller vægt, uden at deres karakter ændres, og for hvilke der ikke er krav om angivelse af nettoindhold.
- 2) Varer af forskellig art, der er pakket i samme emballage, og i øvrigt varer af forskellig art, hvoraf et bestemt antal sælges til en samlet pris.
- 3) Varer, der sælges færdigpakkede i pakninger med et nettoindhold på under 50 g eller 50 ml.

Stk. 2. Følgende levnedsmidler er undtaget fra kravet om enhedsprismærkning:

- 1) Færdigretter.
- 2) Retter til tilberedning, når ingredienserne sælges i samme emballage.
- 3) Varer af forskellig art, der er pakket i samme emballage, og i øvrigt varer af forskellig art, hvoraf et bestemt antal sælges til en samlet pris.
- 4) Småbrød, kager og konditorvarer, der ikke udbydes færdigpakket.
- 5) Frugt og grøntsager, der udbydes stykvis, i bundter eller potter.

6) Varer, som før brug kræver tilsætning af andre produkter end vand.

§ 8. Letfordærlige levnedsmidler, herunder fersk kød og fisk, frugt og grøntsager, brød og mejeriprodukter, er fritaget for angivelse af ny enhedspris på sidste handelsdag før udløbet af holdbarhedsfristen, når salg sker med rabat på grund af risiko for fordærvelse. Den oprindelige salgspris og enhedspris eller rabatten i procent eller som et beløb skal være angivet.

Reklame m.v.

§ 9. Når der ved annoncering eller på anden måde i markedsføringsmateriale gives oplysning om pris for varer, skal prisoplysningerne gives i overensstemmelse med forskrifterne i §§ 3-7 og § 8, 2. pkt.

Bemyndigelser

§ 10. Forbrugerstyrelsen kan undtage varer fra kravet om angivelse af enhedsprisen, hvis en sådan angivelse som følge af vares art eller anvendelse ikke er nyttig eller vil kunne skabe forvirring.

Stk. 2. Forinden afgørelse træffes efter stk. 1, forhandles der med repræsentanter for forbrugerne og vedkommende erhvervsorganisationer.

Straf

§ 11. Overtrædelse af bestemmelserne i § 3, stk. 1, §§ 4-6, § 8, 2. pkt. og § 9 straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttrædelse

§ 12. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. december 2000.

Stk. 2. Følgende bekendtgørelser ophæves:

- 1) Bekendtgørelse nr. 502 af 29. juni 1990 om mærkning, skiltning og annoncering med pris for ikke-levnedsmidler.
- 2) Bekendtgørelse nr. 14 af 3. januar 1992 om mærkning, skiltning og annoncering med pris for levnedsmidler.

Forbrugerstyrelsen, den 18. september 2000

Niels Erik D. Jensen

/Birgit S. Bennetzen

Officielle noter

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser, EF-Tidende nr. L80 18.3.1998 s. 27-31.